

Η απώλεια του σμηναγού Ευστάθιου Τσιπλακίδη, 31 ετών και του υποσμηναγού Μάριου Μιχαήλ Τουρούτσικα, 29 ετών του μαχητικού F-4E Phantom II της 338 Μοίρας της 117 Πτέρυγας Μάχης, που κατέπεσε ανοιχτά της Ανδραβίδας, μας υπενθυμίζει ότι στην καθημερινότητα των Ενόπλων Δυνάμεων δεν υφίσταται και δεν μπορεί να υφίσταται η έννοια της «ρουτίνας».

Γιατί στις Ένοπλες Δυνάμεις καλούμαστε να υπηρετήσουμε μια μεγαλύτερη ιδέα, μεγαλύτερη και από τον ίδιο μας τον εαυτό μερικές φορές, όποια κι αν είναι η αποστολή μας. Την ιδέα της πατρίδας.

Κάθε κίνηση και κάθε βήμα σε αυτή τη διαδρομή, κάθε στιγμή κουβαλάει ένα διαφορετικό βάρος.

Θα θυμόμαστε τους δυο συναδέλφους μας με οδύνη αλλά και με τιμή. Όχι μόνο διότι έπεσαν την ώρα του καθήκοντος, αλλά και διότι αμφότεροι, όπως ξέρουν όλοι όσοι εργάστηκαν μαζί τους, ήταν νέοι με ήθος και αξίες. Νέοι που υπηρετούσαν τα ιδανικά τους.

Και η απώλεια τους είναι πλήγμα για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Οι οικογένειες τους έχουν τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια και υποσχόμαστε να σταθούμε δίπλα τους όπως μπορούμε, σε ό,τι χρειαστούν.

Η σημερινή επιμνημόσυνη δέηση είχε προγραμματιστεί πριν συμβεί μια άλλη τραγωδία με την απώλεια νέων ανθρώπων, αυτή στα Τέμπη.

Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η χώρα βυθίστηκε στο πένθος από άκρη σε άκρη και ανάμεσα στα θύματα βρίσκονται και δικοί μας άνθρωποι.

Η Λένα Δουρμικά και η Κλαούντια Λάτα.

Ο θάνατος είναι έτσι κι αλλιώς πολύ σκληρός, όμως ειδικά όταν χάνονται τόσο άδικα ανθρώπινες ζωές είναι δυσβάσταχτος ο πόνος. Ως πρόεδρος της ΠΟΜΕΝΣ, εκπροσωπώντας όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες, οφείλω να μεταφέρω τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια προς τις 57 οικογένειες που αυτή τη στιγμή αναζητούν μια απάντηση για το γιατί. Όπως και ολόκληρη η ελληνική κοινωνία.

Μακάρι να μην χρειαστεί ποτέ ξανά η θυσία νέων, για να συνειδητοποιήσουμε ότι οφείλουμε να είμαστε καλύτεροι.

Είτε στους σιδηροδρόμους, είτε στην Πολεμική Αεροπορία, είτε στις Ε.Δ. φυσικά.

Και υποσχόμαστε στις οικογένειες του σμηναγού Ευστάθιου Τσιτλακίδη και του υποσμηναγού Μάριου Μιχαήλ Τουρούτσικα ότι, στη μνήμη τους, δε θα σταματήσουμε ποτέ να προσπαθούμε να βελτιωνόμαστε, και με αυτό τον τρόπο να τους τιμούμε.

Αθάνατοι.